Den flydende Pudsecreme

"BlueStar"

er Verdens bedste Pudsemiddel for Metaller.

Det anseede Fagblad "**Husmoderen**" skriver: "**Intet** kan i en saadan Fei og Fart give Sølv, Plet, Kobber og Messing en saa nyskinnende og **holdbar** Glans som "**BLUE STAR**". Den anbefales til enhver Husmor, der med **mindst mulig Tid** vil holde Husguderne i Humør."

"**Ørebladet**" skriver: „Efter disse Udtalelser tør vi gaa ud fra, at man her staar foran en Opfindelse, **der er naaet frem til det fuldkomne paa dette Omraade.**"

„BLUE STAR" er amerikansk Opfindelse, men Fabrikatet er **norsk** (tilvirkes her i Landet og eies af Nordmand).

Modtag ikke mislykkede Efterligninger, selv om disse er norske.

Dagbladet

Komplette

Kjøkkenutstyr

til kr. 25.00 — 50.00 — 100.00 — 150.00 — o. s. v.

Kjøkkentøi av alle slags

utsøgte kvaliteter. — Billige priser.

Christiania Glasmagasin.

(W. A.)

42. aarg. | „Dagbladet" utkommer hver dag og bestilles i ekspeditionen samt paa alle postkontorer. Utenbys koster bladet halvaarlig kr. 3.60 og for ¼ aar 1.80. Indenbys 60 øre maaneden. | **Fredag 15 april 1910.** | Avertissementer beregnes efter 20 øre, reserveret plads 25 øre pr. petitlinje. Paa bladets første side 40 øre. Ekspeditionen, Stortingsgaten 4. | **Nr. 102.**

Ved den idag foretagne udtrækning af obligationer hørende til Aktiebolaget Tornators 5 % obligationslaan af 1909 blev følgende numre udtrukne:

Litt. A. à Fmk. 5000 (Kr. 3600, £198.5.—). Nr. 44. 56. 71. 109. 113. 144. 275. 291. 296. 329. 342. 394. 427. 467. 493.

Litt. B. à Fmk. 1000 (Kr. 720; — £39.13.—). Nr. 81. 84. 182. 272. 375. 460. 550. 604. 625. 649. 702. 725. 830. 862. 987. 1009. 1018. 1036. 1062. 1094. 1099. 1102. 1118. 1128. 1143. 1144. 1154. 1155. 1184. 1198. 1220. 1226. 1233. 1240. 1253. 1260. 1269. 1281. 1317. 1342. 1417. 1428. 1433. 1472. 1528. 1565. 1577. 1779. 1810. 1924. 1932. 1933. 2023. 2028. 2030. 2040. 2043. 2058. 2080. 2092. 2133. 2134. 2140. 2141. 2184. 2198. 2207. 2280. 2304. 2307. 2385. 2387. 2395. 2404. 2412. 2420.

Disse obligationer indløses:

i England (London) hos Swiss Bankverein.
i Finland hos Nordiska Aktiebanken för Handel & Industri.
i **Norge** hos **Centralbanken for Norge.**
i Sverige hos Bankaktiebolaget Stockholm Öfre Norrland

den 1 oktober 1910, efter hvilken dag al renteberegning ophører.

Imatra den 31 marts 1910.

Aktiebolaget Tornator
Direktionen.

(H. O. 834)

Overretssagfører
Ruth Sørenssen
Øvre Slotsgt. 12, III Telef. 5688. (H.O.)

Kr. Rivertz
arkitekt
Huitfeltsgade 29. Telefon 13501.

Dagbladets telefoner.

78 Redaktionen.
2931 Redaktøren.
12046 Redaktør H. Volckmar, bolig.
4229 Redaktionssekretær Chr. Gierløff, bolig.
77 K Ekspedition og annoncer.
2931 Disponent og kassakontor.

telegrammer i vort blad gjennem "Norsk telegram-", naar ikke nogen anden kilde uttrykkelig er anført.

Riksmaals-foreningens maalstipendier.

Den vakre plan, som riksmaalsforbundets formand, fru Ragna Nielsen, forleden stillet de vestlandske maalmænd i utsigt, at de skulde faa stipendier til ophold i utlandet, hvor de kunde erhverve sig den kultur og den gode levemaate, som de nu manglet, har vi tidligere ydet vor anerkjendelse. Under den store kamp, som imorgen skal finde sted i odelstinget om maalstilen, vil antagelig fru Nielsens plan komme under overveielse, og da vi vel tør gaa ut fra, at den vil vinde alle riksmaalsmænds begeistrede tilslutning, kan det kanske lede til et positivt forslag.

Imidlertid bør riksmaalsforbundet ikke skru sine forventninger til disse stipendiers nytte altfor høit og vente underverker i retning av maalmændenes omvendelse til den sande og uforfalskede riksmaalstro efter et utenlandsophold.

Det er sandt nok, som fru Nielsen sier: naar maalmændene kommer til utlandet, f. eks. til Tyskland, Frankrike eller England, lærer de at kjende en høi og fin kultur, som det gir "glæde og livsindhold at stræpe efter". Men saa lærer de ogsaa av selvsyn, som jo i denne sammenhæng er særlig overbevisende, at denne fine og høie kultur virkelig eksisterer uten dansk maal. Herav kan man saa, naar man ikke er ganske ubegavet — og det er jo ifølge fru Nielsen maalmændene ikke — dra den slutning, at dansk maal ikke er nogen eksistensbetingelse for høi og fin kultur.

Men naar dette er saa i de mange baade store og smaa lande utenfor Danmark, hvorfor skulde saa noget andet være tilfældet for Norges vedkommende. Noget bevis for, at Norge her skulde staa i en eiendommelig undtagelsesstilling, har det endnu ikke lykkedes nogen at føre.

Intet under da, at naar maalmændene kommer tilbake fra længere ophold i utlandet, saa er der intet, som imponerer dem mindre end fru Ragna Nielsens, riksmaalssekretærens og "Morgenbladet"s bornerte "kultursnak", som bygger paa den tankegang, at dansk maal er eksistensbetingelse for høi og fin kultur.

Nytten av riksmaalsstipendierne som omvendelsesmiddel turde saaledes være høist problematisk. Men i andre henseender vil de ha sit store værd. Vi har derfor git fru Nielsens tanke vor tilslutning og haaper, at riksmaalsfolket følger sin energiske formand her. Nogle aarlige stipendier til utenlandsreiser for maalmænd vil virke høist tiltalende og bli mottat med stor tilfredshet.

Behag se her! !!
Tændapparater for Motorer, Fornikling og Reparationer anbefales.
Wingers elektr. Verksted
Møllergaden 40, Kristiania. Telef. 801 — 6238.

Hos guldsmed Schøien, Akersgd. 20 (lige overf. Storth.) er der Anledning til at se mange vakre, billige Gjenstande passende til Konfirmationspresenter.

Verden rundt.

— De nye spanske kamre træ sammen 15de juni.

— Arbeidet i Marseille er nu normalt omtrent paa alle hold.

— Der klages over mormonpropagandaen i Sverige, den vokser svært.

— Dronning Alexandra og prinsesse Victoria reiste igaar til Middelhavslandene.

— Monte Carlo har i det forløpne aar hat en merindtægt paa 2½ million francs.

— I en tysk landsby nedbrændte igaar paa to og en halv time omkring 60 huser.

— Problemet vandcycle paastaas nu tilfredsstillende løst av en 18-aars dansk opfinder.

— Roosevelt ankom til Venedig igaar. Efter at ha beset byen, reiste han videre til Wien.

— I New Yorks kineserby har i den siste tid fundet talrike overordentligt blodige sammenstøt sted.

— De berlinske teaterdirektører har i denne tid hyppige møter for at lægge krigsplaner mot billetindkjøperne.

— Over hele Bayern boykottes nu bryggerierne, fordi de har sat prisen pr. flaske op med en pfennig.

— Der er atter ministerkrise i Persien. Den nuværende finansminister, Mustaufi El Memalik, skal danne den nye regjering.

— Under pløiningen paa en gaard paa Gothland fandt en smaabonde forleden en skat paa 2000 sølvmynter fra Hanseatertiden.

— Erkehertug Joseph Ferdinand er sammen med en officer og en dame fløiet over Alperne med luftskibet "Salzburg".

— Det engelske budget vil bli færdigbehandlet 27de april, hvorefter kongen sandsynligvis vil sanktionere budgetloven den 29de.

— I Changsha i provinsen Honan, Kina, er der utbrudt store uroligheter. Britiske kanonbaater er avgaat dit. Ingen norske er kommet til skade.

— Ved avstemningen i den Northumberlandske grubestreik har 2732 stemt for og 2468 mot gjenoptagelse av arbeidet, hvorefter dette hurtigst mulig begynder.

— En englænderinde, miss Gibbs, hvis arbeider over Rhodesias flora har skapt hende et udmerket videnskabelig navn, har besteget bjerget Kinabal (4100 meter) paa det nordlige Borneo.

— De arbeidende og lønnede kvinders antal er i Tyskland 9 500 000, i Østerrike 7 500 000, i Frankrike 6 800 000, i Rusland 5 300 000, i Italien 5 300 000, i England 5 000 000, i Ungarn 2 000 000 og i Belgien 950 000.

Verden vil bedrages.

Der har i den siste tid i Kjøbenhavn opholdt sig en svenske, som har gjort sig en fornøielse og en god fortjeneste av at ta godtfolk ved næsen.

Han averterte i svenske, og vistnok ogsaa norske, blade med et udmerket middel mot "skadelige rovdyr", deriblandt rotter. Midlet kostet 2, 4, 6 og 10 kr., alt efter portionens størrelse. Og der var merkelig nok mange, som hadde bruk for hans middel mot rovdyr; han levet høit av de penger, som strømmet ind til ham.

Men han har dog vistnok tilsist forstaat, at det kunde gaa galt, skjønt bare postvæsnet kjendte hans virkelige adresse. Han skiftet ialfald taktik. Han gav sig til at falby "pikante spillekort" og tjente paa denne maate nye summer. Det hele var for hans vedkommende meget let: han hævet bare postanvisningsbeløpene og lot for det nye deputeretkammer. Men enten er det naturligvis bare upatriotiske handlinger og galmandsverk eller ogsaa er det de rene selvfølgeligheter. Ikke noe nyttig er der gjort i Frankrike siden de radikale fik magten.

Kjender du laaten?

Ikke destomindre sitter de radikale fast i sadlen utover landet og seiren synes dem sikker nok ogsaa i denne omgang.

Fru Tosellis skilsmisse.

Den tidligere kronprinsesse av Sachsen, fru Toselli, har nu overdrat den unge advokat Coselschi i Florens at ordne skilsmissen med hendes mand, virtuosen Toselli.

Allerede i løpet av denne maaned vil saken komme for retten i Florens, hvor den hører hjemme, fordi egtemanden endnu officielt har sit domicil der.

Fru Toselli selv bor i Montreux i en forholdsvis beskeden leilighet i paladshotellet, idet hun har tre værelser i femte etage. Hun er iøvrig mest optat av sin lille toaarige søn Filiberto. Lægen besøker daglig den lille patient to ganger.

Toselli bor foreløbig sammen med hustruen, og utadtil merkes intet til den herskende disharmoni. Naar der kommer besøkende, spiller Toselli stadig den hensynsfulde egtemage og kjærlige far. Han benytter enhver leilighet til at vise sin hustru opmerksomhet. Trods al denne smiger vil fru Toselli imidlertid ikke la sig bevæge til at ta sin skilsmissebegjæring tilbake.

I hotellet lever fru Toselli meget tarvelig. Hun har lært at være en sparsommelig husmor. Hun har bare en barnepike til den lille Filiberto og en kammerpike til sig selv.

Av de 40,000 mark, som er blit tilstaat hende fra hoffet i Sachsen, lægger hun aarlig litt tilside, da hun lever i en stadig bekymring for, at utbetalingen en dag skal bli stanset, idet appanagen er knyttet til en række detaljerende betingelser.

Skjønt fru Toselli fra alle sider har faat det raad at gjennemføre skilsmissen, er hun dog meget urolig for, hvad der mer vil ske. Hun frygter nemlig for, at den varmblodige italiener skal opføre et større drama.

Naar fru Toselli saa sterkt paaskynder skilsmissen, er det ikke bare paa grund av mandens opførsel, men ogsaa, fordi hun har faat tilsagn om at maatte faa se sine barn i Dresden — efter skilsmissen.

Franske valg

Det franske samfund er et altid like oprørt hav, stadig reiser der sig fra den ene eller anden kant av landet voldsomme storme. Enten det nu er streiker eller sensationsprocesser, mytterier eller skandaler.

En stadig, aarviss tilbakevendende storm er den, som reises paa avfolkningsspørsmaalet, den er ogsaa den dypestgaaende og den mest vidtrækkende, den gjælder spørsmaalet om den hele nations være eller ikkevære i fremtiden.

Stormen er iaar reist av det bekjendte parlamentsmedlem M. Massimy, som har ropt et tordnende varsko: han paaviser, at antallet av gutte-fødsler, 456,000 i 1886, 1887 og 1889, er gaat ned til 400,000 i 1906—1909.

Rekrutkontingenten i de nærmeste aar vil bli aldeles utilstrækkelig til at fylde fotfolkets krav, men hvad er et lands forsvar uten et sterkt fotfolk? Infanteriet kan iaar bare stille 315,140 mand mot 348,210 mand i 1900, — 33,000 mand, tre hele armékorpser, 288 kompanier, mindre! Kavalleriet er gaat ned fra 69,229 mand i 1907 til 64,830 — med 4400 mand.

Samtidig med at "avfolkningsdebatten" staar paa for fuld damp, er valgkampen begyndt. Valgene til deputeretkamret finder sted næste søndag, og for hver dag gaar det hetere til rundt om paa de talløse møter i alle Frankrikes byer og landsbyer. Statsministeren, Briand, holdt sin store programtale sist søndag i St. Chamond. Og Briands ærlige væsen og redelige tale, hans fremsynte statsmandsblik, hans støe radikale sind og uforfærdede politik virker samlende og begeistrende paa hans tropper.

Det er i Frankrike som visse andre steder, at de radikales motstandere i mangel av positive programmer lar al sin iver og politik gaa ut paa at bekjæmpe de radikale og de radikales programposter. Og omkvædet lyder som saa: aldrig har Frankrike hat et saa uduelig deputeretkammer som dette siste, aldrig saa uduelige regjeringer som Clemenceaus og Briands, en ren skandale har det været, bare uromakere og døgenigter!

Kjender du laaten?

Den er visselig endelig gjennemført av dette uduelige mindretalsstyre, den store sak, kirkens adskillelse fra staten, dertil loven om alderdomsunderstøttelse for arbeidere og andre store ting. Og valgreformen og loven om indtægtsskat foreligger færdig utredet

„Ut".

Naar vaaren kommer, melder sig altid spørsmaalet: Hvor tar vi denne sommer midler fra til sykelige og i hjemmet uheldig stillede smaaklassebarns ferieophold?

Vistnok har vi ogsaa denne vinter oparbeidet en del gjenstande og mottat som gaver nogle ting, som alt kan egne sig til utlodning; men det er meget slit med en saadan og forbundet med store utgifter, saa det er vanskelig at faa overskud til den store barneflok, hvorfor vi iaar neppe tør tænke derpaa.

En bidragsliste er utlagt i frk. Hauffs bokhandel — Stortingsgaten —, og ber vi ret inderlig om hjælp for de smaa stakler, som saa tidlig faar føle trykket av at bære paa et sygt legeme og hvis nærmest paarørende i regelen selve er syke og ikke eier midler til at gjøre noget for dem.

Hr. doktor Bruun, paa hvis eiendom, Fagerli i Nannestad, kolonien i fjor hadde et over al forventning vellykket ferieophold, uttalte, at han aldrig kunde tænkt nogensinde at faa se samlet paa et sted en saa stor barneflok, som i den grad var kjertelsyke og nedfor paa alle vis. Samtlige kom sig — som barnas lærerinder uttalte "forbausende", og det var med stor glæde, at vi, som hadde arbeidet med dem, hørte det konstatert, at de hadde lagt paa sig flere merker. I, som har hjerte og evne, ofre litt til de smaa syklinges ferieophold!

Petra Andersen,
forstanderinde.

Den svenske utstilling i Kristiania.

En begivenhet.

I Kunstindustrimuseet vil den imorgen bli aapnet den store utstilling av moderne svensk kunsttekstil. Under ledelse av den svenske kunstnerinde, frøken Carin Wästberg, drives der for øieblikket et energisk arbeide for at faa ordnet utstillingen.

Der er her samlet et utvalg av det aller bedste Sverige kan præstere paa dette omraade. Av alle Europas lande staar Sverige høiest, naar det gjælder moderne vævekunst. I utlandets moderne kunstindustri spiller vævekunsten en forholdsvis liten rolle.

Denne utstilling har krav paa den allerstørste opmerksomhet. Sverige er et foregangsland paa dette omraade, og det er utvilsomt, at vi her staar overfor den mest utsøkte og bedste samling av moderne tekstil, som overhodet eksisterer.

En hel del av gjenstandene har aldrig været utstillet før, men meget av det har været at se paa utstillinger i Stockholm, Wien og Buda-Pest.

Der er bare kunstnere, som utstiller. Flere av dem er ansat i "Handarbetets venner" i Stockholm.

Av de mest kjendte kunstnere kan nævnes Carl Larsson, søstrene Adelborg, Selma Gjøbel, Maja Sjøstrøm, Carin Wästberg, Ingeborg Wettergren og Alf Wallander.

Der er et par hundre tekstilgjenstande til en samlet værdi av 60,000 kroner. Der er ogsaa endel møbler, utført efter tegning av den bekjendte arkitekt Alf Wallander. Man vil finde forholdsvis litet av typisk svensk karakter. Baade farver og mønstre er holdt i den mest kultiverte og moderne stil. Der er en sterk orientalsk indflydelse at spore. Vi vil senere nærmere omtale den interessante utstilling.

Karl May som røverhøvding.

Til vor artikel igaar hitsætter vi efter "Berliner Tageblatt" nogen supplerende oplysninger:

= = Straks efter sin løsladelse fra tugthuset i 1869 begik Karl May nye tyverier og blev efterlyst pr. stikbrev. Han flygtet da op i skogene i Erzgebirge ved Hohenstein, hvor han traf sammen med en tidligere skolekamerat Louis Krügel, som var desertert, efter forinden at ha stjaalet sit kompanis pengekasse, indeholdende 100 thaler. May og Krügel blev snart enig om sammen med en del andre havarerte individer at danne en regulær røverbande med Karl May som anfører. Bandens tilflugtssted var en med mose og stjaalet lærred utstyret hule i Waldenburger-skogen, og banden foretok næsten daglig røveriske overfald, særlig mot de torvbesøkende koner, som passerte gjennem skogen; men ved siden herav utøvet røverne en lang række andre tyverier, indbrud og svindlerier. Da røvernes færd efterhaanden bevirket en betydelig nedgang i de nærliggende byers torvbesøkendes antal, anmodet byerne Hohenstein og Ernstthal regjeringen om at faa militær til hjælp mot banditerne. Der anstiltes nu av militær og borgere fra de to nævnte byer en ivrig jagt paa røverne, men det lykkedes ikke at faa fat paa de to hovedmænd May og Krügel, som hadde benyttet sig av følgende list:

Blandt bandens store forraad av stjaalne klædningsstykker hadde May ogsaa liggende en uniform av den slags, de sachsiske fangevogtere bar. May trak i uniformen og bandt sin ven Krügels hænder fast sammen paa ryggen, hvorefter de to skøiere uantastet fik lov til at passere militær-fangevogterne. Ved en anden leilighet var de to røverhøvdinger en vakker dag saa uheldig i et vertshus at bli overrasket av et par gendarmer; May og Krügel sprang resolut ut av vinduet og ved hjælp av gendarmernes utenfor huset opsadlede hester lykkedes det de to røvere at slippe bort.

Karl May holdt meget av at prale med sine bedrifter og var flere ganger utsat for at bli fakket.

I aarevis lykkedes det de to røveranførere, som daglig optraadte i ny forklædning, at undgaa sine forfølgere, men da May tilsist følte jorden brænde under sig, flygtet han og Krügel til Milano, hvor May blev angrepen av en alvorlig febersygdom, under hvilken han i vildelse kom til at forsnakke sig. Det førte da ogsaa til, at begge banditterne arrestertes og førtes til Tyskland, hvor May paany dømtes til 4 aars tugthusarbeide, som han i aarene 1870—74 utsonte i Waldheim.

Da May paany løslotes, kom han i tanker om at nedskrive sine "memoirer" i form av kolportageromaner og kom derigjennem ind paa forfatterbanen.

Da Karl May senere i retsmøtet fik ordet, indrømmet han at ha været straffet, men negtet nogensinde at ha været røverkaptein.

Og som meddelt endte retsforhandlingen med, at den socialistiske partifører Lebius blev frikjendt.

Intima teatern.

Det svenske gjestespil paa Tivoli aapnedes igaar med Strindbergs "Faderen", hvor rollebesætningen for de vigtigere rollers vedkommende var den samme som siste gang, det dygtige og anseede selskap besøkte os. Opførelsen fortjener, som det ogsaa da enstemmig blev fremhævet av pressen, megen ros, og i og for sig er det naturligvis av betydelig interesse, at værdifuld svensk digtning blir bedre kjendt her i landet, men ikke desto mindre melder det spørsmaal sig, om det ikke hadde været baade klokere og nyttigere, om selskapet var mødt med et nyt program. "Faderen" er ikke av de stykker, der frister til gjentagne besøk, og den svenske literatur er desuten saa rik, at et selskap, der har en saa god mission, som "Intima teatern" har i Norge, med baade ideelt og praktisk

Hvilke egenskaper bør en dame virkelig eie?

Et engelsk kvindeblad har nylig aapnet en enquete for at faa sine læseres mening at vite om, hvad det er, som egentlig karakteriserer den virkelige dame. Der er kommet en utrolig mængde svar, av hvilke vi fremdrar nogen enkelte.

En ældre verdensdame mener, at det at være en dame fra top til taa er at være en ædel kvinde, som i sin tale og i sine handlinger forener mildhet og værdighet med et behagelig væsen. En saadan kvinde maa ogsaa ha et godt og trofast hjerte, som er rede til at hjælpe sine lidende medmennesker, som ikke finder, at arbeidet fornedrer, og som behandler sine undergivne med høflighet og venlighet. Hun bør ogsaa være rede til at hjælpe i sorg og sygdom.

En anden mener, at en virkelig dame er den kvinde, som hverken i ord, blik eller handling saarer noget andet menneske, desuten bør hun være høflig, overbærende og opriget. Takt maa hun besidde i høi grad, likesom hun maa kunne formaa andre mennesker til altid at vise sig fra deres bedste side. Hendes stille værdighet maa avtvinge hende andre menneskers agtelse. Hun maa være naturlig og venlig mot sine tjenestefolk og ikke indbilde sig, at hun er saa meget bedre end de, som synes ringere i samfundet.

En herre skriver til bladet, at han mener, at en virkelig dame først og fremst maa kunne tænke paa andre og gjøre alt for at glæde sine omgivelser, og med en viss værdighet og ro maa hun kunne bære motgang uten at klage, og fremforalt maa hun være taktfuld i saa høi en grad, at hun aldrig kan begaa noget, som er taktløst.

Litt meget forlangt av et menneske!

Endelig mener en anden herre, at en virkelig dame altid viser sig i sit væsen ens mot sine jevnbyrdige som imot sine underordnede, saavel herrer som damer. Hun begaar aldrig en taktløshet, forstaar altid at si og gjøre det rette i det rette øieblik. Opvartes der med sladderhistorier, slaar hun det bort, og lar som om hun intet har hørt eller forstaat. Hun er taknemlig for enhver liten opmerksomhet, som vises hende. Med et ord: hun maa altsaa helst være saa fuldkommen, at hun blir en velsignelse for hele menneskeheten.

De fleste har fremhævet takten som den virkelige dames alfa og omega. Dernæst er de fleste ogsaa enig om, at den virkelige dames væsen bør være det samme, enten hun taler med fine eller tarvelige mennesker.

Videre bør den virkelige dame forstaa den kunst at faa andre mennesker til at befinde sig vel i hendes selskap.

Mange har ogsaa ment, at hvis en kvinde virkelig vil gjøre fordring paa et bli kaldt en virkelig dame, saa maa hun av sit ganske hjerte foragte alt, hvad der kan benævnes sladder.

Angaaende det siste kan man sikkert gaa ut fra, at derom er alle enig, saavel herrer som damer. Os forekommer det dog, at navnlig herrerne har været litt fordringsfulde i sin mening om, hvad der forlanges for at være en virkelig dame; men nu maa damerne se at gjøre gjengjæld ved at besvare spørsmaalet i en enquete, som forhaapentlig engang blir til.

Ja, hvad mon kvinderne egentlig vilde svare, hvis man spurte dem:

Hvilke egenskaper bør en mand besidde, naar han gjør fordring paa at kaldes en virkelig mand?

Thorvald Lammers.

Mellem et par togtider idag avla vi en liten rask visit hos Thorvald Lammers ute i hans vakre hjem paa Bestum.

Vi ønsket ham tillykke med jubilæet, men hvorfor skulde Lammers egentlig fratræ Ceciliaforeningen som dirigent? Der han nu sat foran os, sterk og bred, og livlig gestikulerende berettet om løst og fast fra norsk musikliv nu og fordum, var han saavist ganske blottet for alle tegn paa alder og tidens tand, han saa ut til at kunne ta en ny tørn paa 30 aar med sit kjære kor eller med andre svære opgaver.

— Er det fordi at tredive nu likesom er et rundt og pent tal at stanse op ved, at De nu vil lægge ned taktstokken, spurte vi.

— Aa nei, sa Lammers. Jeg er blit gammel. De anstrenger mig litt disse byreiserne til og fra prøverne. Foruten at selve prøverne og alt det andet er litt slitsomt for mine aar.

— Det er vel vanskelig at holde saa stort et kormaskineri godt smurt og vedlike til enhver tid?

— Det ogsaa. Medlemmerne skifter jo stadig. Og saa gaar det ikke altid let at faa dem til at møte frem allesammen. Saa maa vi ha ekstraprøver. Men her igjen er det andre, som uteblir, — og saadan videre hen-efter. Det er slitsomt. Ibsen hadde ret, vi mangler disciplin i Norge. Men her vil jeg undta en slump av medlemmerne, som ingensinde svigter. Jeg har i Ceciliaforeningen en stok av trofaste, som har fulgt mig gjennem mange aar, enkelte op til 20, de utgjør likesom rygraden i mit kor. Forresten — jeg vil ikke si noget ondt om de andre heller, de mer flagrende, det er ikke saa greit med et foretagende av saa ublandet ideel kunstnerisk natur, som Ceciliaforeningen er, eller ialfald har været hittil, hvor utbyttet er kleint i retning av mammon. Vi arbeider under vanskelige forhold. Men heri burde der nu ske en forandring snart. Det er mit inderlige haap for Ceciliaforeningen, naar jeg nu imorgen for altid trær ned fra dirigentpulten.

— Hvordan skulde denne forandring tænkes?

— Først og fremst ved, at publikum faar en livligere forstaaelse av, hvilken værdifuld faktor en Ceciliaforening er i et musiksamfund. Om godtfolk rigtig visste, hvad blandet korsang er for en fin og fornem kunstart, vilde meget være vundet. Den hører jo som kompositionstype til de aller ædleste, den tæller kanske av alle former for tonekunst de største og skjønneste verker inden musiklitteraturen. Ceciliaforeninger findes jo i de fleste kulturlande, og de omfattes overalt med kjærlighet som blomsten av et lands musikalske kultur. I utlandet pleier sangere at søke om at bli medlemmer av foreningen, det hænder, man har ekspektancelister av ansøkere. Og dirigenten har fast løn og god løn. Herhjemme er det sangerne, som pent maa be's om at delta i koret. Og hvad angaar dirigentløn, nuja, det taler vi ikke om, jeg haaper som sagt det bedste for den nye leder av Ceciliaforeningen. I andre lande har de jo ogsaa langt rikeligere tilgang paa solister. Det hænger sammen med, at de derute har operaer, som binder sangerne til landet . . . Jeg kunde ogsaa tænke mig andre maater, hvorpaa en institution som Ceciliaforeningen kunde støttes og befordres fra forskjellig hold. Men i stedet er det ikke frit for, at vi undertiden støter paa motstand av diverse slags ved ordning av vore konserter, hvor vi i regelen paa grund av orglet er henvist til at benytte kirkerne som konsertlokale . . . Men som sagt vi faar haape paa bedre tider, ogsaa i disse henseender.

— Ceciliaforeningens kor er vel nu større end nogensinde?

—Ja. Vi begyndte med ca. 40 medlemmer i 1879. Nu er det henved tredobbelt.

— Og er De for tiden tilfreds med korets præstationer?

— Særdeles. Koret har kanske aldrig sunget bedre. Jeg haaper, sa Lammers, — og derom tviler vist ingen — at det skal bli en fin-fin konsert imorgen aften. —

Richard.

Fra statsraadet idag.

Konstituert distriktslæge i Lebesby distrikt i Finmarkens amt, Axel Kjos, er konstituert som distriktslæge i Lom distrikt i Kristians amt. Det er bestemt, at distriktslægen i Grong distrikt i Nordre Trondhjems amt forpligtes til, om saa av justisdepartementet maatte bli bestemt, at foreta faste reiser til Lierne herred en gang maanedlig mot vanlig skyds- og kostgodtgjørelse. At konstituert distriktslæge i Alten distrikt Konrad Adolf Haug konstitueres som distriktslæge i Grong distrikt i Nordre Trondhjems amt. Gullbrand Øvergaard Schiøtz er meddelt avsked i naade som norsk